

ODVJETNIK

Mladen Obradović

Zagreb, Hanuševa 2

e-mail: odvjetnik.obradovic.mladen@zg.t-com.hr

tel/fax: +385-1-3740310

mobitel: +385-98-211548

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
p u t e m
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Z a g r e b

Na poslovni broj: Povrv-385/2019

Tužitelj: UP LIFTS d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 184, OIB 00866998010,
zastupano po direktoru Siniši Đurđeviću iz Zagreba, Kosa I. odvojak 3,
OIB 81474623129, a ovaj po punomoćniku Tomislavu Dumenčiću,
odvjetniku iz Zagreba.

Tuženik: BESTRENT d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 14, OIB 78286431452,
zastupan po direktoru Stjepanu Vrajiću iz Zagreba, Bijenička cesta 99,
OIB 36945791631, a ovaj zastupan po punomoćniku Mladenu
Obradoviću, odvjetniku iz Zagreba.

radi: isplate.

ŽALBA TUŽENIKA

punomoć u spisu/
e-komunikacijom/

protiv presude gornjih poslovnih
oznaka od 07.11.2024. godine

Presudom i rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-385/2019 od 07. studenog 2024. godine:

„I./ Nalaže se tuženiku Bestrent d.o.o. Zagreb, Slavonska avenija 14, OIB 78286431452,

isplatiti tužitelju Up lifts d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 184, OIB 00866998010, iznos od 2.884,36 eur / 21.732,23 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 2.472,09 eur / 18.625,98 kn od 08.11.2018.

- 2.472,09 eur / 3.106,25 kn od 17.11.2018.

do isplate, za razdoblje do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i naknaditi tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 94,12 eur, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22.11.2018. do isplate za razdoblje do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata po stopi preko dosuđene pod točkom I. izreke ove presude.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 3.137,80 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja prvostupanjske presude 7. studenog 2024. pa do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.“,

dok je rješenjem prvostupanjskog suda ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Jasne Zorić iz Zagreba, Dugoselska 12, poslovni broj Ovr-172/2018 od 22. studenog 2018. u cijelosti.

Protiv dijela citirane presude pod I. (kojim je tuženiku naloženo platiti glavnicu potraživanja tužitelja sa zakonskom zateznom kamatom i troškove ovršnog postupka) i III. izreke (kojim je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi prouzročeni parnični trošak) tuženik u otvorenom zakonskom roku putem punomoćnika podnosi ovu žalbu iz svih zakonom predviđenih razloga, a napose iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka očituje se u činjenici da je prvostupanjski sud odlučivao o nekakvom drugom i drugačijem tužbenom zahtjevu od onog koji je postavio tužitelj, odnosno postoji razlika između iznosa koji prvostupanjski sud dosuđuje i iznosa koje je tužitelj potraživao svojim konačno postavljenim tužbenim zahtjevom.

Ispravno u točki 7. obrazloženja pobijane presude zaključuje prvostupanjski sud kada ocjenjuje da račun ispostavljen na ime potraživanja po osnovi naknade štete ne predstavlja vjerodostojnu ispravu u smislu odredbe čl. 31. Ovršnog zakona, budući se u smislu čl. 9. Zakona o računovodstvu u poslovne knjige unose podaci na temelju knjigovodstvenih isprava, a koji predstavljaju poslovne promjene, te nastavno u smislu odredbe čl. 78. st.1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost obveza izdavanja računa nastaje kod isporuke dobara i usluga koje je porezni obveznik obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik. Prema ispravnom zaključku prvostupanjskog suda predmetno potraživanje tužitelja predstavlja potraživanje na ime naknade štete pa stoga isto ne predstavlja poslovnu promjenu u navedenom smislu, niti se radi o potraživanju do kojeg je došlo isporukom dobara ili usluga, a u odnosu na koju bi tužitelj mogao izdati valjanu knjigovodstvenu ispravu odnosno račun.

Nastavno, a ukoliko prihvatimo da je prednji zaključak prvostupanjskog suda ispravan i na zakonu osnovan onda nakon provedenog postupka, izvedenih svih po strankama predloženih dokaza, nikako ne može biti donesena odluka kakvu je donio prvostupanjski sud. Naime, prilikom donošenja pobijane prvostupanjske odluke prvostupanjski sud u cijelosti je zanemario osnove instituta naknade štete odnosno u cijelosti je zanemario činjenicu da tužitelj nije dokazao niti štetu, niti štetnu radnju, niti visinu štete, niti uzročno-posljedičnu vezu između štete i štetne radnje. Šteta kako je ista određena zakonom je umanjeње nečije imovine i ista se u načelu popravljja na način da se uspostavi ranije stanje, a ako to nije moguće onda se šteta popravljja nadoknadom u novcu. U konkretnom slučaju ukoliko je tužitelju nastala šteta na gumama, isti je bio u obvezi dokazati štetu, štetnu radnju tuženika, uzročno-posljedičnu vezu između štete i štetne radnje tuženika, kao i visinu štete, a što tužitelj nije dokazao, niti je predložio dokaze u tom smjeru. Pri tome, cilj naknade štete je, kao što je i ranije rečeno, uspostava ranijeg stanja, a ne obogaćivanje oštećenika (tužitelja), pa prema tome, tužitelj koji je pretrpio štetu na gumama radnog stroja koje su bile stare nekoliko godina i koje su bile amortizirane za 20, 30, 40 ili više posto nikako ne može dobiti naknadu štete isplatom iznosa za nove gume.

Ne manje bitna je i činjenica kako tužitelj tijekom postupka ni na koji način nije dokazao visinu štete. Ista se NE MOŽE, kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud u točki 12. obrazloženja pobijane prvostupanjske presude, utvrditi uvidom u račun koji je tužitelj ispostavio tuženiku, već bi se mogla utvrditi ili uvidom u račun kojim je tužitelj kupio nove gume radnog stroja ili odgovarajućim prometnim vještačenjem na okolnost visine štete, a koje dokaze (račun za kupnju novih guma ili vještačenje na okolnost visine štete) tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka nije predložio.

Kraj činjenice da tužitelj nije dokazao štetu, štetnu radnju tuženika, uzročno-posljedičnu vezu između štete i štetne radnje tuženika, kao niti visinu štete, dosuditi istome naknadu štete kao što je to napravio prvostupanjski sud pobijanom presudom nezakonito je i protivnom materijalnom pravu.

Slijedom prednjeg, nezakonita je i odluka prvostupanjskog suda vezano za naknadu ovršnog troška, kao i prouzročenog parničnog troška.

Naime, ukoliko je prvostupanjski sud ispravno odlučio da nije postojala zakonska osnova za izdavanje platnog naloga, posljedično nije postojala niti osnova za dosuđivanje nekakvog ovršnog troška tužitelju.

Nadalje, kako tužitelj nije dokazao osnovne pretpostavke za donošenje odluke o naknadi štete, to onda nije ispravan niti zaključak prvostupanjskog suda da bi tužitelju pripadalo pravo na naknadu bilo kakvog parničnog troška, već upravo suprotno, tužitelj je osoba koja bi tuženiku trebala naknaditi prouzročeni parnični trošak.

Sve i kad tome ne bi bilo tako, prvostupanjski sud potpuno pogrešno dosuđuje tužitelju cjelokupno zatraženi parnični trošak. Naime, imajući u vidu činjenicu da je tuženik priznao dio utuženih potraživanja (s osnove manjkajućeg goriva i s osnove kašnjenja u plaćanju računa) i to još u svom prigovoru, tužitelju se razmjerno ne bi trebalo priznati daljnje troškove na ukupno utužene iznose, budući se o ukupno utuženim iznosima nije niti raspravljalo tijekom prvostupanjskog postupka, već bi za razmjerni dio trošak trebao biti priznat tuženiku. Nadalje, ostaje nejasno zašto je prvostupanjski sud tužitelju priznao maksimalno zatraženi trošak za dva podneska tužitelja gornjih poslovnih oznaka, oba od 21. svibnja 2019. godine i to jedan kojim se tužitelj očituje na prigovor tuženika i dostavlja dokazne prijedloge, te jedan kojim tužitelj predlaže donošenje prethodne mjere (pri tome prvostupanjski sud ne daje razloge jesu li isti bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka pogotovo kraj činjenice da odluka o prethodnoj mjeri nije niti donesena), kao i za sve ostale radnje koje je prvostupanjski sud priznao u maksimalno zatraženom iznosu, iako isto ne proizlazi iz sadržaja tih radnji (podnesaka i ročišta) i nije u sukladnosti sa važećom Tarifom o nagradama i naknadama za rad odvjetnika, a posebice se to odnosi na zatraženi trošak za ročište 30.09.2022. godine, za ročište 16.11.2023. godine na kojem nije izvođen dokaz saslušanjem prometnog vještaka budući je isti pristupio na ročište, ali nije odgovarao na prigovore ili pitanja stranaka već je izrazio suglasnost izvršiti pregled spornih guma (pneumatika), za podnesak od 19.01.2024. godine kojim tužitelj iskazuje da nema prigovora na nalaz i mišljenje sudskog vještaka i dalje stavlja svoja razmatranja kako bi se šteta trebala popraviti.

Slijedom prednjeg, tuženik ustaje s ovom žalbom i traži da istu drugostupanjski Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji, ukinе pobijanu prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-385/2019 od 07. studenog 2024. godine i istu preinači na način da odbije tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi prouzročene ovršne, parnične i žalbene troškove uvećane za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu tekuću od presuđenja do isplate.

U Zagrebu, 14. studeni 2024.

Bestrent d.o.o., po:

Trošak:

- sudska pristojba na žalbu = 66,36 EUR,
- žalba prema tbr. 11. 125 bodova = 250,00 EUR,
- porez na dodanu vrijednost 25% = 62,50 EUR.